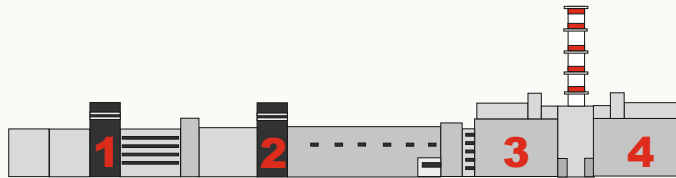

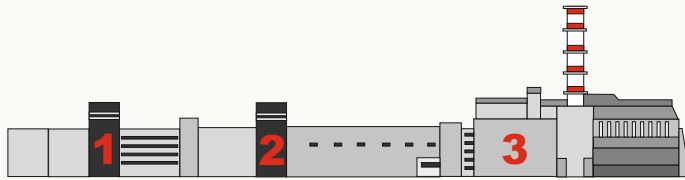

Чорнобильська АЕС є найвідомішою з усіх атомних електростанцій. Непростий сценарій створення, розвитку, експлуатації та закриття Чорнобильської АЕС назавжди залишиться в історії світової енергетики та всесвітньої історії на зламі тисячоліть.

ЧАЕС була первістком української атомної енергетики, вона ж виявилась і першою АЕС України, яка припинила генерацію електроенергії, причому набагато раніше проектного строку.

До аварії (1977-1986) вироблено електроенергії

Після аварії (1986-2000) вироблено електроенергії

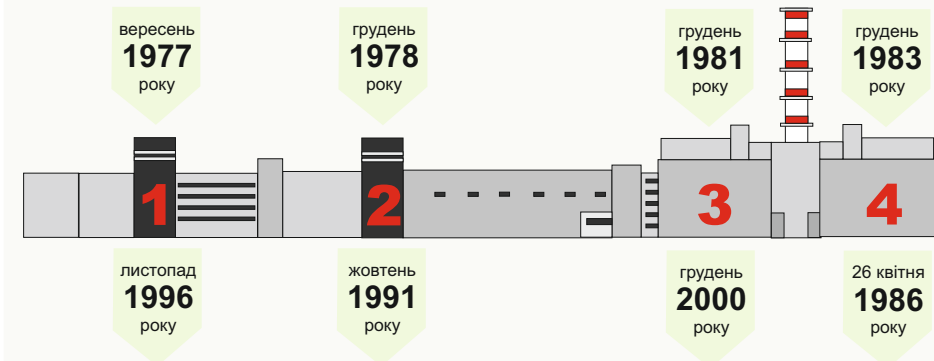
150,2

млрд
кВт-годин

158,6

млрд
кВт-годин

ПОЧАТОК ЕКСПЛУАТАЦІЇ

ОСТАТОЧНИЙ ЗУПИН

За недовгий період своєї експлуатації (перший блок запустили у 1977 році, а останній блок зупинили вже у 2000) АЕС встигла виробити для країни більше 300 мільярдів кіловат-годин електроенергії.

Аварія на четвертому блоці 26 квітня 1986 року не тільки внесла суттєві корективи в життя колективу Чорнобильської АЕС. Вона змінила бачення ядерної енергетики світовою спільнотою, послугувала каталізатором створення принципів культури безпеки атомної галузі.

Проте особливим підприємством Чорнобильську АЕС робить не лише одна з найбільших аварій, що відбулася тут. Чорнобильська АЕС сьогодні – це важливий досвід в галузі зняття з експлуатації, поводження з радіоактивними матеріалами та відпрацьованим ядерним паливом, широкі можливості для подальших наукових досліджень і розробок та, нарешті, унікальні фахівці.

На момент закриття третього енергоблоку в 2000 році на Чорнобильській АЕС працювало 9051 особа. За минулий період кількість персоналу, зменшилась більше, ніж утричі.

Характерними рисами працівників ЧАЕС всіх поколінь були і залишаються вміння мобілізуватися на виконання найскладніших завдань, високий професіоналізм, бажання працювати на безпеку. Тут забезпечується наступність у роботі персоналу. Кращі людські та професійні якості, виявлені першим поколінням чорнобильців під час ліквідації аварії та її наслідків, можна помітити і в діяльності наступного покоління, яке за покликом серця прибуло працювати на Чорнобильську АЕС з різних куточків Радянського Союзу. Сьогодні діти багатьох з них також працюють на ЧАЕС. Станція і місто Славутич давно є для цих людей рідною домівкою, а прагнення гарантувати безпеку експлуатації ядерного об'єкта – життєвим кредо.

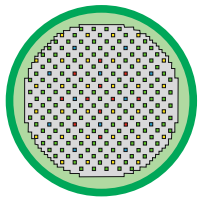
1979

1986

2016

Персоналу ЧАЕС протягом багатьох років доводиться працювати на очах у всієї планети. По суті, кожен його крок потрапляє в поле зору світової громадськості, політики, науки, різних вітчизняних і міжнародних організацій. Електростанцію постійно відвідують високі гості – керівники держав, урядів, міжнародних організацій, парламентарії Європи, Америки та інших континентів, видатні вчені та фахівці.

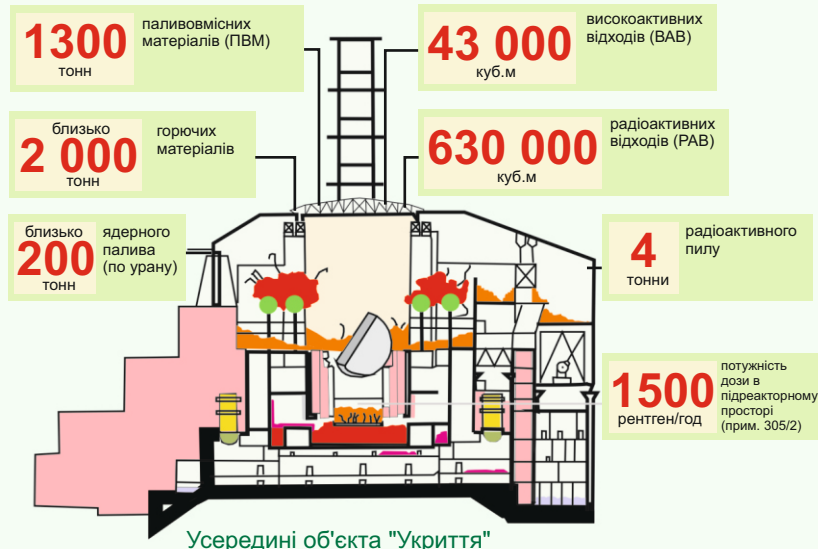
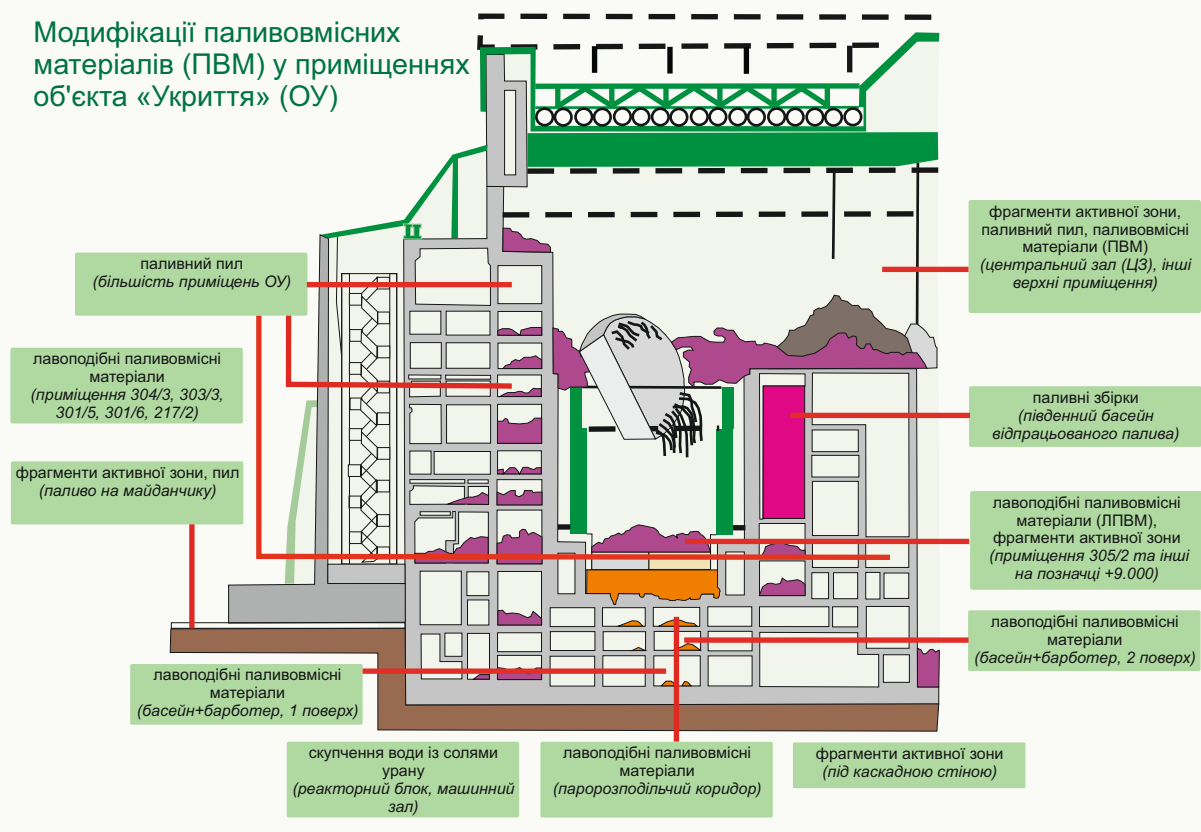
Чорнобильська АЕС, мабуть, єдина з атомних електростанцій, яка, крім конкретних завдань, має ще й власну місію. Ця місія полягає в напрацюванні та передаванні зацікавленим сторонам досвіду подолання наслідків аварії.

В результаті найбільшої за історію атомної енергетики аварії 26 квітня 1986 року на 4-му енергоблоці ЧАЕС була повністю зруйнована активна зона реактора та пошкоджено більшість несучих конструкцій реакторної частини енергоблоку, знищені всі бар'єри та системи безпеки, які захищали навколишнє середовище від радіоактивних речовин, що містяться в опромінену паливі.

Першочерговими завданнями аварійних робіт на 4-му блоці були: відновлення контролю за обстановкою, припинення радіоактивних викидів в навколишнє середовище і зниження рівня випромінювання на промайданчику ЧАЕС.

Модифікації паливовмісних матеріалів (ПВМ) у приміщеннях об'єкта «Укриття» (ОУ)

Перший етап подолання наслідків аварії був завершений у листопаді 1986 року. Всього шість місяців знадобилося проектувальникам і будівельникам, щоб ціною героїчних зусиль створити споруду, аналогів якій не знає світова практика, – об'єкт "Укриття".

Проте досі найбільш серйозною і довготривалою «спадщиною» аварії 1986 року є локалізовані всередині об'єкта «Укриття» зруйновані елементи реактора, паливовмісні матеріали (ПВМ) і радіоактивні відходи (РАВ).

Створення об'єкта «Укриття» над зруйнованим 4-м енергоблоком захистило навколишнє середовище від викиду радіоактивних речовин, а людей, в першу чергу тих, хто працював на майданчику ЧАЕС, – від іонізуючого опромінення. Однак надзвичайно стислі терміни будівництва в умовах високих рівнів радіації, використання дистанційних методів, недостатня міцність уцілілих конструкцій 4-го енергоблоку, що стали опорою для будівельних конструкцій об'єкта "Укриття", велика кількість радіоактивних матеріалів і палива всередині визначили наявність численних ризиків та необхідність їх мінімізації.

12 березня 2001 року Міжвідомчою урядовою комісією з комплексного вирішення проблем Чорнобильської АЕС була прийнята Стратегія перетворення об'єкта на екологічно безпечну систему, що складається з трьох основних етапів:

Етап 1 – стабілізація будівельних конструкцій об'єкта «Укриття».

Етап 2 – будівництво Нового безпечного конфайнменту.

Етап 3 – перетворення на екологічно безпечну систему.

Перші два етапи реалізуються в рамках "Плану здійснення заходів на об'єкті "Укриття" (ПЗЗ), розробленому при взаємодії Комісії Євросоюзу, України, США та груп українських і міжнародних експертів.

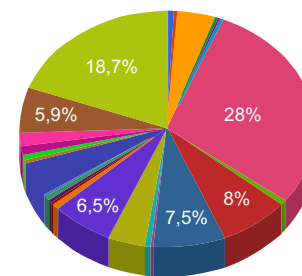
Вартість ПЗЗ становить понад 1,8 млрд. євро, його завершення планується в 2017 році. Проект фінансується із Чорнобильського Фонду «Укриття» за рахунок внесків більш ніж 40 країн і організацій.

Об'єкт «Укриття» під час будівництва та після стабілізації

Фактично отриманий внесок в євро (на 31.10. 2015 року)

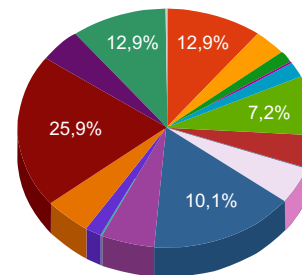
ВКЛАДНИКИ

1288270386 євро

Австрія	9999988	Ірландія	8020925
Бельгія	4489557	Італія	57020729
Канада	60806809	Японія	83798536
Китай	4000000	Кувейт	11105097
Чехія	2600000	Люксембург	4100000
Данія	4988643	Нідерланди	5688172
ЄК	361611000	Норвегія	10057994
Фінляндія	7980000	Польща	5042138
Франція	103713000	Росія	58317592
Німеччина	96737067	Іспанія	5362635
Греція	3537562	Швеція	8745275
Великобританія	76918534	Швейцарія	14903996
США	241310958	Україна*	34414289
Казахстан	2999890	Саудівська Аравія	0

КРАЇНИ-ДОНОРИ

7702934 євро

Аргентина	15057	Литва	30000
Австралія	1000000	Португалія	169205
Азербайджан	345614	Румунія	490482
Хорватія	146361	Словаччина	2000000
Естонія	55000	Словенія	440555
Угорщина	200000	Туреччина	1000000
Ісландія	9107		
Індія	777726		
Ізраїль	430710		
Корея	558119		
Ліхтенштейн	34998		

* Без урахування реалізованого майнового внеску України на суму 40442464 євро

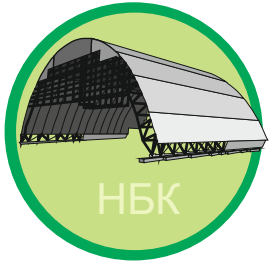
ВСЬОГО: 1 295 973 320 євро

На першому етапі реалізації ПЗЗ головна увага була зосереджена на підготовчих та інженерних роботах. У період з 1998 по 2008 рік були виконані роботи з підвищення безпеки ОУ і поліпшення інфраструктури, а також виконана стабілізація будівельних конструкцій. Метою стабілізації було зниження ризиків руйнування відповідальних конструкцій ОУ до завершення будівництва нового безпечного конфайнменту (НБК).

Головним завданням робіт, які виконуються з 2008 по 2017 рік, є спорудження нового безпечного конфайнменту.

На третьому етапі, згідно зі Стратегією, планується вилучення паливовмісних матеріалів з ОУ, переведення їх у контрольований стан шляхом забезпечення підконтрольного зберігання всередині об'єкта і/або захоронення в глибоких геологічних формаціях.

На сьогоднішній день реалізація 3 етапу не забезпечена необхідними технологіями, науковою підтримкою і фінансовими ресурсами.

Будівництво **нового безпечного конфайнменту (НБК)** над існуючим об'єктом "Укриття" є ключовою частиною проекту ПЗЗ і однією з найважливіших умов перетворення цього об'єкта на екологічно безпечну систему. Контракт на будівництво НБК був підписаний 10 серпня 2007 року. Замовником проекту є ДСП «Чорнобильська АЕС», інженером – Група управління проектом (Bechtel (США), ЧАЕС).

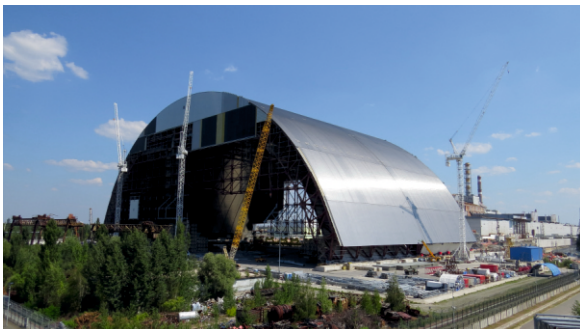
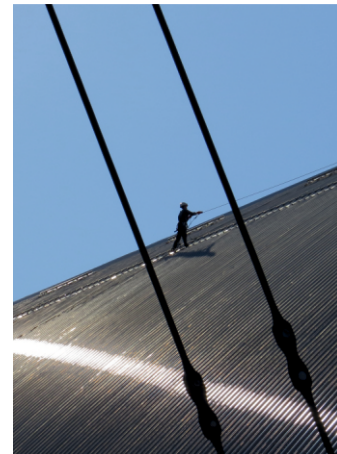
Підрядником, який відповідає за проектування, закупівлі, будівництво, є спільне підприємство NOVARKA, Франція (VINCI construction Grands Project, Bouygues Travaux Publics).

Унікальну конструкцію НБК зводять фахівці підрядних і субпідрядних організацій, які приїхали більш ніж з 27 різних країн. Проте основний обсяг робіт виконується 2000 українських працівників, із яких понад 1000 постійно присутні на майданчику.

Будівництво НБК допомагає вирішити такі завдання:

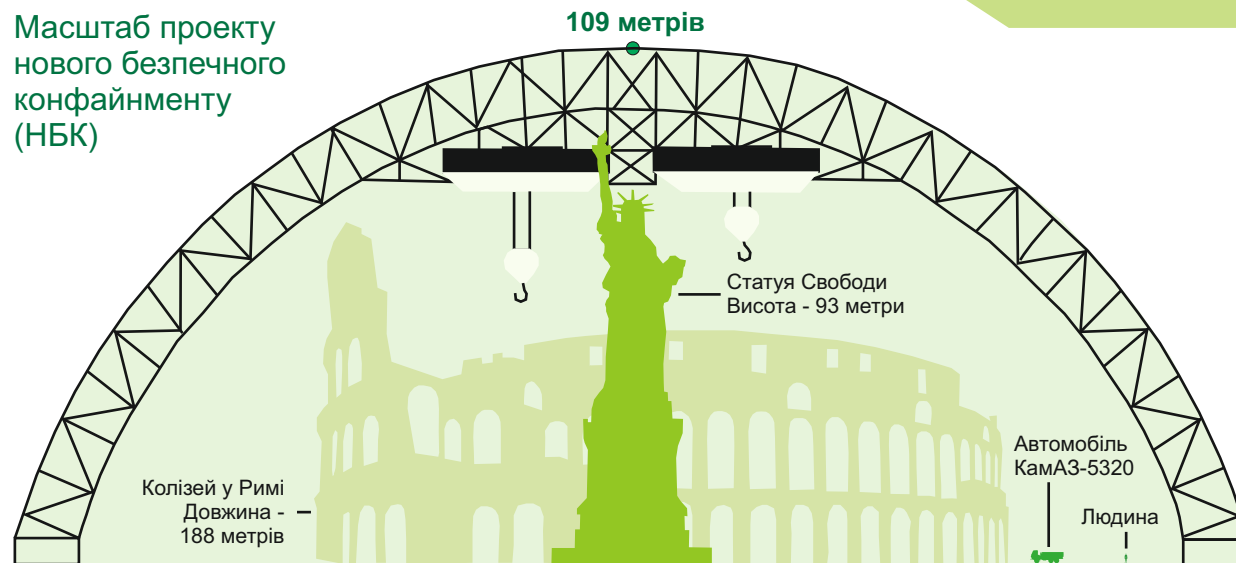
- ✎ підвищення рівня радіаційної безпеки; цілісність оболонки НБК обмежує радіаційний вплив на персонал, населення і навколишнє середовище на період експлуатації 100 років;
- ✎ зменшення ймовірності аварійного руйнування за рахунок демонтажу нестабільних конструкцій;
- ✎ зменшення (за рахунок захисних конструкцій НБК) наслідків можливого аварійного обвалення конструкцій об'єкта «Укриття»;
- ✎ підвищення ядерної безпеки ОУ за рахунок виключення попадання атмосферної вологи на скупчення ПВМ, що значно знижує ризик виникнення самопідтримуваної ланцюгової реакції;
- ✎ забезпечення можливості реалізації наступних етапів Стратегії перетворення ОУ на екологічно безпечну систему за рахунок довговічності конструкцій НБК, можливості здійснення демонтажу нестабільних конструкцій існуючого "Укриття" та вилучення паливовмісних матеріалів.

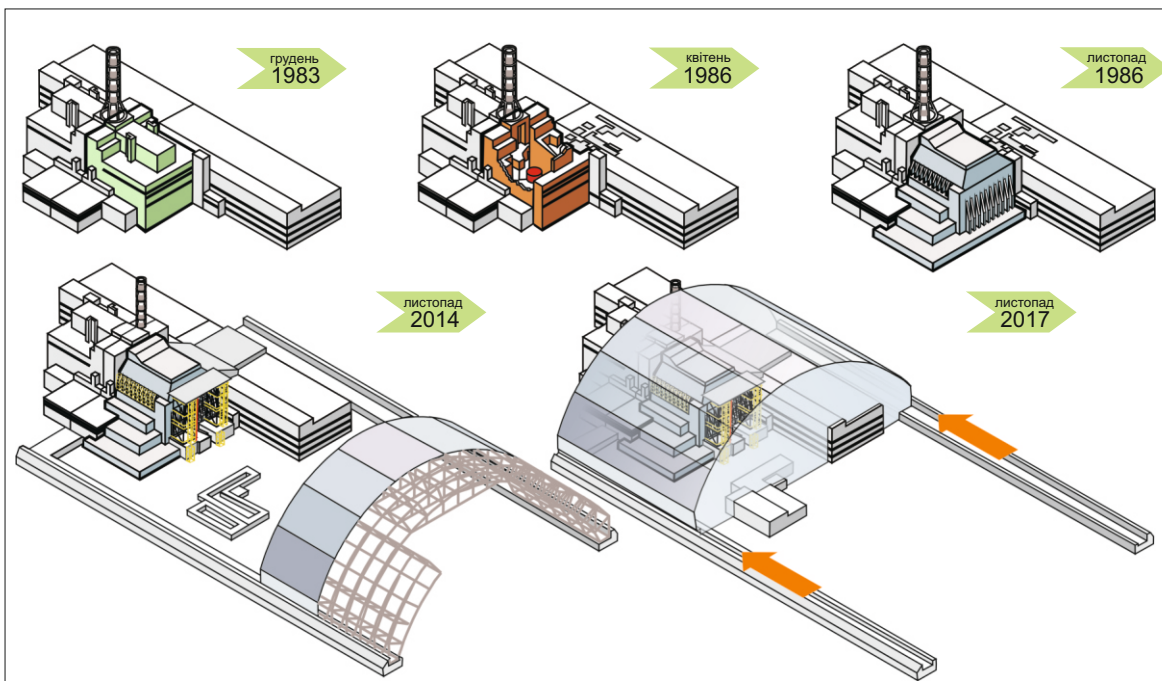
За проектом новий безпечний конфайнмент складатиметься з декількох об'єктів. Наймасштабніша із споруд – грандіозна аroachна конструкція – вже піднялася на висоту 35-поверхового будинку – її висота становить 108,39 метрів. У довжину Арка займає півтора футбольних поля – 162 метри, проліт конструкції складає 257,44 метри.

Арка буде оснащена складним крановим обладнанням для демонтажу конструкцій існуючого об'єкта «Укриття», забезпечуючими та допоміжними системами. Крім того, будується технологічний корпус, який включає ділянки дезактивації, фрагментації і упаковки, саншлюзи, майстерні, інші технологічні приміщення та допоміжні споруди

Масштаб проекту
нового безпечного
конфайнменту
(НБК)

Проліт Арки - 257 метрів

Наприкінці 2016 року НБК займе своє проектне положення над об'єктом "Укриття". А в листопаді 2017 року новий безпечний конфайнмент буде зданий в експлуатацію.

Втім, з насуванням НБК на об'єкт "Укриття" роботи не зупиняються. Наступним, остаточним етапом подолання наслідків Чорнобильської катастрофи має стати створення інфраструктури для демонтажу нестабільних конструкцій всередині об'єкта "Укриття", видалення паливовмісних матеріалів і ПАВ та їх надійне захоронення.

20 грудня 1995 в Оттаві (Канада) було підписано Меморандум про взаєморозуміння з питань закриття Чорнобильської АЕС між Україною та державами «Великої сімки».

15 грудня 2000 року увійшло в історію як день, коли Україна, виконуючи умови Оттавського Меморандуму, зупинила всі блоки Чорнобильської АЕС до завершення проектного терміну їх експлуатації.

11 червня 2001 року відповідно до Указу Президента України від 25 вересня 2000 року і Постанови Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2001 року для ефективного управління процесами зняття з експлуатації енергоблоків та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему на базі ЧАЕС створено Державне спеціалізоване підприємство "Чорнобильська АЕС".

ДСП ЧАЕС є експлуатуючою організацією (оператором) ядерних установок Чорнобильської атомної електростанції на етапі зняття їх з експлуатації та подолання наслідків запроектої аварії, а також установок для поводження з радіоактивними відходами, сховищ для їх тимчасового зберігання та установок для поводження з відпрацьованим ядерним паливом.

За результатами комплексного розгляду варіантів за принципом "витрати – користь" для блоків ЧАЕС була прийнята стратегія зняття з експлуатації "відкладений демонтаж" (за міжнародною класифікацією метод SAFSTOR), яка передбачає тривалу витримку конструкцій реакторів і обладнання контурів багаторазової примусової циркуляції – до 50 років – в існуючих залізобетонних будівельних конструкціях з раннім видаленням технологічних каналів і проведенням робіт з демонтажу та подальшої дезактивації зовнішнього обладнання.

Завдання Чорнобильської АЕС

Забезпечення безпечної експлуатації ядерних установок, установок з поводження з радіоактивними відходами та іншого обладнання

Безпечне зняття з експлуатації енергоблоків Чорнобильської АЕС та атомних електростанцій України

Перетворення об'єкта «Укриття» (ОУ) на екологічно безпечну систему

Забезпечення поводження з радіоактивними відходами, що були накопичені на ЧАЕС, а також з тими, що утворяться в майбутньому

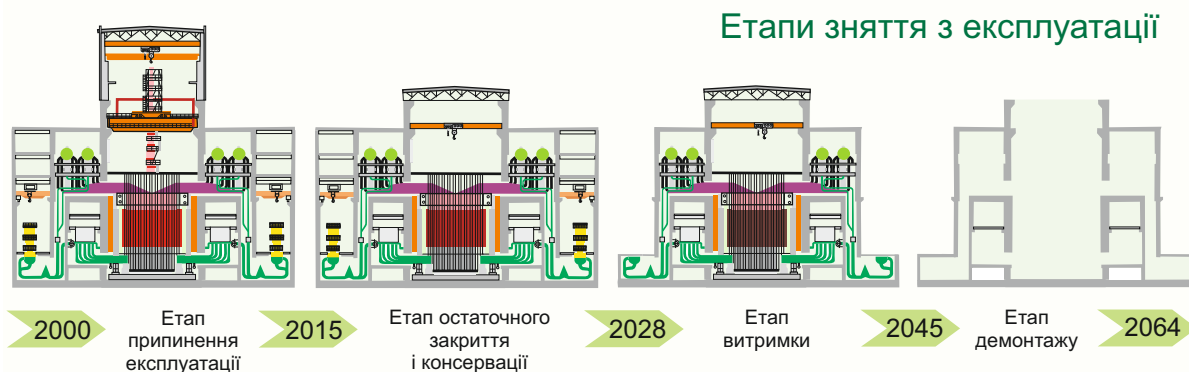

Забезпечення поводження з відпрацьованим ядерним паливом Чорнобильської АЕС

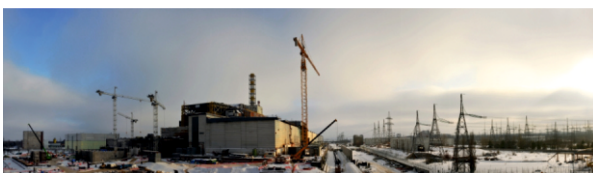
Будівництво та експлуатація об'єктів інфраструктури, необхідних для зняття ЧАЕС з експлуатації та перетворення ОУ на екологічно безпечну систему

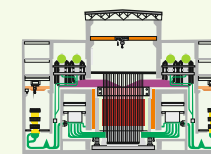
Відповідно до прийнятої стратегії, енергоблоки 1, 2, 3 після зупинки повинні послідовно пройти декілька стадій:

- **етап припинення експлуатації**, на якому ядерне паливо із зупинених реакторів і басейнів витримки вивантажено і переміщено для тимчасового зберігання в сховище відпрацьованого ядерного палива;
- **етап остаточного закриття і консервації**, під час якого буде законсервовано реактори і все забруднене обладнання, демонтовано обладнання, що не впливає на безпеку і не використовується на етапах зняття з експлуатації;
- **етап витримки**, необхідний для того, щоб відбувся природний розпад радіонуклідів, тобто природне зниження радіоактивності обладнання і конструкцій. На цьому етапі продовжуватимуться роботи з демонтажу зовнішніх відносно реакторів конструкцій.
- **етап демонтажу**, протягом якого буде демонтуватися все реакторне обладнання контурів багаторазової примусової циркуляції, а також нестабільні елементи будівель. Елементи, які можуть бути дезактивовані, будуть очищені, виведені з-під регулюючого контролю і використані в господарстві, а ті, що неможливо очистити – захоронені. Легкі конструкції блоків будуть спущені, майданчик – очищений. Фрагменти обладнання і конструкцій, що мають незначне радіоактивне забруднення, буде дезактивовано й звільнено від регулюючого контролю, а майданчик ЧАЕС буде приведено в кінцевий стан «бура пляма».

В квітні 2015 року Державна інспекція ядерного регулювання України видала окремий дозвіл на реалізацію робіт відповідно до Програми етапу остаточного закриття і консервації (ОЗіК). Це означає, що Чорнобильська АЕС завершила діяльність з припинення експлуатації та перейшла до наступного етапу, на якому діяльність здебільшого стосуватиметься реакторів, контурів багаторазової примусової циркуляції і суміжного обладнання блоків 1, 2 і 3 станції. Енергоблоки планується перевести в якісно новий стан, який характеризується більш високим рівнем безпеки з мінімальним споживанням ресурсів в режимі тривалого зберігання.

Завдання етапу остаточного закриття та консервації

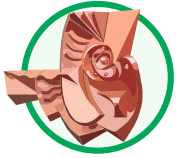
демонтаж зовнішніх відносно ядерного реактора систем та елементів установок, що не впливають на безпеку, і які не потрібні для виконання робіт на наступних етапах

укріплення бар'єрів, що попереджують розповсюдження радіоактивних речовин у навколишнє середовище

надійна консервація частин установок, які не демонтуються

створення умов для забезпечення тимчасового контрольованого зберігання радіоактивних матеріалів

За період експлуатації Чорнобильської АЕС в спеціальних сховищах накопичено близько 20 тисяч метрів кубічних рідких радіоактивних відходів (РРВ), більше 300 тисяч метрів кубічних твердих радіоактивних відходів (ТРВ), крім того більше 2,5 тисяч метрів кубічних ТРВ утворюються під час зняття з експлуатації блоків 1, 2, 3.

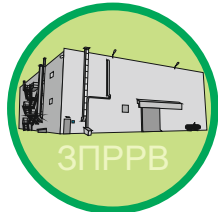
Для безпечного поводження з РАВ під час зняття енергоблоків з експлуатації, в рамках проектів міжнародної технічної допомоги із частковим фінансуванням українською стороною, на промайданчику ЧАЕС будується відповідна інфраструктура.

Промислово-опалювальна котельня (ПОК) призначена для теплопостачання об'єктів майданчика після остаточної зупинки енергоблоків, виробництва гарячої води і пари, необхідних для роботи об'єктів з поводження з відпрацьованим ядерним паливом і радіоактивними відходами, обладнання та систем, які залишаються в експлуатації, а також для технологічних і адміністративних будівель і споруд. Котельню здано в експлуатацію в червні 2001 року.

Промисловий комплекс з переробки твердих радіоактивних відходів (ПКПТРВ) призначений для вилучення, приймання, переробки, передавання на захоронення ТРВ, накопичених за час експлуатації та тих, які будуть утворюватися в процесі зняття з експлуатації ЧАЕС, а також експлуатаційних РАВ об'єкта "Укриття". До складу входять установки для вилучення твердих радіоактивних відходів із існуючих сховищ, спалювання, цементування, пресування, пакування відходів, а також тимчасове сховище для низько- та середньоактивних довгоіснуючих відходів (НСА-ДІВ) і високоактивних відходів (ВВВ).

Завод з переробки рідких радіоактивних відходів (ЗПРРВ) призначений для переробки відходів, накопичених за час експлуатації та тих, які будуть утворюватися в процесі зняття з експлуатації ЧАЕС, а також експлуатаційних РРВ об'єкта "Укриття". Його мінімальна проектна потужність – 2500 куб.м необроблених РРВ на рік. У 2014 році отримано окремий дозвіл на експлуатацію.

Сховище відпрацьованого ядерного палива «сухого типу» (СВЯП-2) призначене для приймання, підготовки до зберігання та безпосередньо зберігання відпрацьованих тепловиділяючих збірок (ВТВЗ), накопичених на Чорнобильській АЕС за період експлуатації. Проектна потужність СВЯП-2 – 2500 ВТВЗ на рік. Заплановане введення в експлуатацію – 2017 рік.

Комплекс з виробництва металевих бочок і залізобетонних контейнерів для зберігання радіоактивних відходів ДСП ЧАЕС (КВМБіК РАВ) призначений для виготовлення упаковок для безпечної переробки, зберігання та захоронення радіоактивних відходів. Потужність основного виробництва: 34 тисячі металевих бочок і 700 залізобетонних контейнерів на рік. Комплекс введений в експлуатацію в 2012 році.

Установка звільнення радіоактивних матеріалів від регулюючого контролю призначена для підтримки безпечного та економічно ефективного поводження з РАВ шляхом мінімізації утворення РАВ, що вимагають захоронення у високотехнологічних спорудах, за допомогою звільнення матеріалів від регулюючого контролю. Роботи зі створення установки будуть завершені у 2018 році.

Проект виведення з експлуатації водоймища-охолоджувача ЧАЕС передбачає припинення підживлення водоймища-охолоджувача та створення водоймища технічної води (ВТВ). Підсумком робіт виведення з експлуатації водоймища-охолоджувача стане повернення території, яку займає водоймище, до природного стану, який визначається рівнем води в р. Прип'ять і зниження рівня ґрунтових вод в районі розташування ЧАЕС.

Стратегія зняття ЧАЕС з експлуатації визначає кінцевий стан промислового майданчика з радіологічної точки зору як "бура пляма", тобто територія, на якій реалізовані заходи з демонтажу обладнання, будівель і споруд, а радіоактивність будівельних конструкцій, як джерел іонізуючого випромінювання, приведена до установлених рівнів обмеженого звільнення від регулюючого контролю. Фактично – це очищення майданчика і будівельних конструкцій до рівня забруднення, який відповідає забрудненню території зони відчуження навколо ЧАЕС, який встановився після аварії у 1986 році. Однак, в сучасних умовах такий кінцевий стан майданчика ЧАЕС є економічно недоцільним. Сьогодні ЧАЕС веде роботу з підготовки нової Концепції зняття з експлуатації, в якій буде визначено новий кінцевий стан майданчика – «промислово-розвинений майданчик». Розвиток майданчика ЧАЕС має не лише полегшити фінансові витрати державного бюджету, пов'язані з утриманням зони відчуження, ліквідацією наслідків аварії на ЧАЕС та зняттям її з експлуатації, а й повернути відчужені землі до господарської діяльності, максимально використовувати вигоди, перетворити зону відчуження на економічно розвинений регіон.

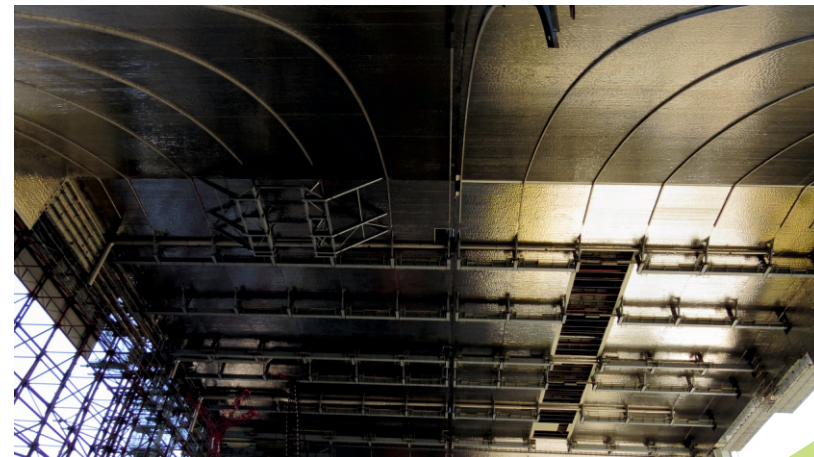
Всі роки після аварії Чорнобильська АЕС успішно справлялася зі своїми завданнями: виробляла електроенергію, ліквідовувала наслідки найбільшої техногенної катастрофи, а на даний час – знімає з експлуатації зупинені енергоблоки, забезпечує поводження з радіоактивними відходами та відпрацьованим ядерним паливом, перетворює об'єкт "Укриття" на екологічно безпечну систему.

Паралельно з основними функціями ЧАЕС впроваджує на підприємстві європейські стандарти організації робіт, засвоює досвід керування проектами міжнародного рівня, реалізовує складні технічні та технологічні рішення. Успішна праця укріплює довіру західних партнерів як до Чорнобильської АЕС, так і до України в цілому.

Усі ці роки головним пріоритетом для Чорнобильської АЕС є безпека.

На сьогоднішній день Чорнобильська АЕС – це не стільки підприємство, на якому сталася найвідоміша радіаційна аварія, скільки сучасна, високотехнологічна компанія з високим рівнем відповідальності, що займається напрацюванням виробничого досвіду щодо поводження з радіоактивними матеріалами, яка має досвід з ліквідації радіаційної та ядерної аварії.

Чорнобильська електростанція демонструє відкритість і прозорість у сфері надання інформації про всі процеси, що тут відбуваються, а також радіаційну обстановку, максимально об'єктивно і докладно висвітлює технічні роботи, що ведуться на майданчику, прагне ділитися накопиченим досвідом з підприємствами України і світу.

2 жовтня 1986 року директивними органами колишнього СРСР прийнято рішення "Про будівництво нового міста для постійного проживання працівників Чорнобильської АЕС". Через півроку в придніпровських лісах на Чернігівщині, біля невеликої залізничної станції Нерафа, було закладено місто, яке згодом отримало назву Славутич. Наймолодше місто України споруджували архітектори і будівельники восьми союзних республік – Азербайджану, Вірменії, Грузії, Естонії, Латвії, Литви, Росії, України.

Сьогодні в Славутичі проживає близько 25 000 жителів. Це люди 49 національностей і народностей. У Славутичі створено унікальний комплекс соціальної інфраструктури, розвинена мережа торгівлі, побутових послуг, установ освіти, високий рівень медичного та комунального обслуговування.

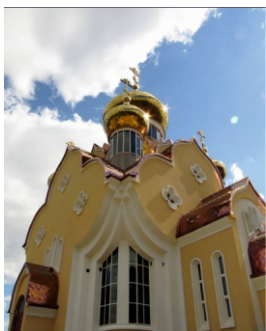
У місті працюють 6 дитячих садків, 4 загальноосвітні школи, ліцей, Центр захисту дітей, соціально-психологічний центр, Центр професійного розвитку, центри з вивчення іноземних мов, Центр вищої освіти і науки, до складу якого входить, зокрема, філія Національного Технічного Університету (КПІ).

Унікальна спортивна база Славутича включає 6 фізкультурно-оздоровчих комплексів, дитячо-юнацьку спортивну школу, стадіон, яхт-клуб. У Славутичі виросли чемпіони світу, Європи, України із самбо, дзюдо, шахової композиції, спортивних танців, майстри спорту та майстри міжнародного класу з інших видів спорту.

Славутицький міський простір об'єднує найкращі архітектурні проекти з притаманним національним колоритом, тому збудоване місто для кожного славутичанина стало відтворенням мрій і сподівань на краще майбутнє.

Центрами культурного життя Славутича є дитяча школа мистецтв, Палац дитячої творчості, кіноконцертний комплекс, інформаційно-бібліотечні центри.

Багато років у місті проводяться великі культурно-мистецькі акції, зокрема, міжнародний фестиваль дитячої творчості, телебачення та преси "Золота осінь Славутича".

Чорнобильська АЕС була, є і ще довго залишатиметься основним містоутворюючим підприємством Славутича. І тому колектив станції бере найактивнішу участь у житті міста. І не лише у святкових демонстраціях, де найдовша і найяскравіша колона – це колона ЧАЕС. Щорічно, навесні та восени, працівники станції - активні учасники загальноміських суботників, які беруть на себе прибирання найбільш забруднених і складних ділянок міської території. Багато в чому завдяки допомозі працівників ЧАЕС над Славутичем засяяли куполи Свято-Іллінського храму. Персонал ЧАЕС власними руками робить затишним свій дім. Спокій вдома – безпека на роботі.